

direktoratet bemyndigelse til i fornødent omfang — d. v. s. når direktoratet, stationens eller centralens ejer eller den tilsynsførende dyrlæge ønsker det — at tilse de arbejdende tyrestationer og ornecentraler.

Endvidere må direktoratets godkendelse af den tilsynsførende dyrlæge betinge, at veterinæradministrationen har mulighed for at føre et tilsyn, som analogerer med det tilsyn, der er pålagt den tilsynsførende dyrlæge — altså såvel vedrørende sundhedstilstanden som vedrørende arbejdet på stationen eller centralen.

I forståelse med De samvirkende Kvægavlsforeninger foretager veterinærdirektoratet i øjeblikket 1 anmeldt årligt tilsyn med samtlige landets tyrestationer og derudover kun efter ønske af den pågældende kvægavlsforening eller den tilsynsførende dyrlæge samt i forbindelse med en repræsentant for statens veterinære serumlaboratorium, såfremt der ved undersøgelse af indsendte sædprøver er konstateret forhold, som gør en nærmere orientering ønskelig.

Foruden at føre kontrol med, at de på tyrestationerne opstaldede dyr har været underkastet de i henhold til gældende bestemmelser krævede undersøgelser og prøver, har veterinærdirektoratets repræsentant i de fleste tilfælde haft lejlighed til at yde konsultativ bistand.

Det er direktoratets opfattelse, at dets medvirken uden undtagelse har fået en positiv vurdering af de involverede institutioner og personer, og en evt. stadfæstelse af de behandlede ministerielle forskrifter giver for nærværende ikke direktoratet anledning til at ændre de her anførte retningslinjer for det administrative tilsyn.

Spørgsmål 7:

Kan fastsættelsen af de i § 10, stk. 2, i udkast til bekendtgørelse af 16. juni 1965 nævnte regler for kurser og prøver ikke ske på grundlag af overenskomst mellem De samvirkende Kvægavlsforeninger og veterinærdirektoratet?

Svar:

Veterinærdirektoratet har intet at indvende imod, at nævnte regler for kurser og prøver sker på grundlag af en overens-

komst mellem De samvirkende Kvægavlsforeninger og veterinærdirektoratet.

Jfr. § 66, stk. 1, i næringslov nr. 138 af 28. april 1931, er det imidlertid veterinærdirektoratets opfattelse, at direktoratet kun kan meddeles en bemyndigelse til at udstede en autorisation, såfremt den pågældende med tilfredsstillende resultat har gennemgået og bestået en af det offentlige foranstaltet prøve (jfr. § 11, stk. 1, i svinebekendtgørelsen) eller er blevet prøvet for en særlig af landbrugsministeriet nedsat kommission.

Såfremt der ønskes autorisation af en statslig institution (i dette tilfælde veterinærdirektoratet), må en fortsættelse af de etablerede kvæginseminørkurser på Malling landbrugsskole betinge, at prøven aflægges for en af ministeriet nedsat kommission, og at de nærmere regler for prøvens afholdelse fastsættes af ministeriet (jfr. § 10, stk. 2, i kvægbekendtgørelsen).

Dersom de her fremførte juridiske betragtninger underkendes, eller dersom man ikke ønsker, at kvæginseminører autoriseres af det offentlige, kan veterinærdirektoratet tilslutte sig det af udvalget i spørgsmål 7 fremførte.

Spørgsmål 8:

Vil man kunne udelade ordet „kan“ i 3. linje i samme bekendtgørelses § 10, stk. 5?

Svar:

Såfremt det er udvalgets hensigt, at alle hidtil uddannede inseminører automatisk autoriseres efter bekendtgørelsens ikrafttræden, vil ordet „kan“ kunne udelades; ønsker man derimod af motiverede årsager at kunne forhindre, at visse inseminører fortsat får mulighed for at være beskæftiget med dette arbejde, må ordet „kan“ bibeholdes.

Da veterinærdirektoratet ikke har kendskab til noget tilfælde, hvor sidstnævnte forhold gør sig gældende, har direktoratet intet at indvende imod, at ordet „kan“ udelades.

Derimod har direktoratet intet kendskab til, om De samvirkende Kvægavlsforeninger eller en anden landbrugsorganisation skulle være i besiddelse af sådanne personlige oplysninger vedrørende tidligere